

[Hauberg.]

har gjort dette for egne Penge uden Statens Tilskud. Nu ønsker man de samme Ting etableret paa Landet, og her tilbyder Staten i Realiteten at betale Halvdelen af Udgifterne, og der er vel ingen, der har tænkt sig, at man kunde opnaa mere. Som Forholdene er, finder jeg, at denne Statsstøtte er paa sin Plads, og jeg finder ogsaa, at de Partier, der gaar imod en saadan Ordning, er slette Repræsentanter specielt for Landboerne. De er i Virkeligheden kun Repræsentanter for de bedre stillede Skatteydere i By og paa Land, og det er vel til syvende og sidst ogsaa det og kun det, man fra den Side ønskede at være.

Ser man paa det Ændringsforslag, Venstre stiller, og sammenligner det med vort Lovforslag, som det vil være med de foreslaaede Ændringer, er der overhovedet ikke en eneste principiel Forskel, saa der er ingen Grund til for Venstre at spænde fra. Det er i Virkeligheden, som jeg nævnte, kun det økonomiske, der skiller.

Hvad Forslagets Stilling til Religionen angaar, kan jeg blot gøre opmærksom paa, at dette Fag ikke paa nogen Maade eller paa noget Omraade er stillet ringere nu, end det har været stillet hidtil. I Formaaalsparagraffen staar der ogsaa tydeligt, at Kristendomsundervisningen skal være i Overensstemmelse med Folkekirkens evangelisk-lutherske Lære, og i Fagrækken er Religion taget med som hidtil. Her er altsaa ikke Tale om nogen som helst Forandring fra det nugældende, saa der er aldeles ingen Grund til for Venstre eller nogen anden at gaa imod Forslaget af Hensyn til Religionens Stilling. Den Forældreret, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen saa smukt talte om, er ogsaa helt og fuldt givet i Forslagets § 53, hvad Religionen angaar, men trods dette ankede det ærede Medlem over Forholdet.

Mit Indtryk af hele Venstres Stilling er, at man vil ofre nogle smukke Talemaader paa Reformens Alter, men nogen virkelig positiv Gerning vil man ikke øve. Venstres Repræsentanter faar vi altsaa ikke med, men jeg nærer ingen Tvivl om, at Partiets Landbovælgere trods dette dog med Glæde vil tage imod det Lovforslag, man her tilbyder dem.

De Konservatives Stilling til Lovforslaget har jeg hele Tiden anset for at være mere positiv end Venstres. Fra den Side har man ganske særlig været optaget af at faa Tilsynet med Religionsundervisningen etableret, vel særlig i København, og jeg kan maaske sige, at var dette Spørgsmaal

blevet løst efter de Konservatives Ønske, havde der ikke fra den Side været nogen nævneværdig Uvilje mod Lovforslaget, som det foreligger nu. Jeg har tidligere udtalt mig om det Tilsyn, man ønsker fra den Side. Nogen virkelig Værdi for Fagets Udøvelse ligger der ikke i dette Krav. Kirken er nu engang hverken Præster, Lærere eller Biskopper, Kirken er Menighedsmedlemmerne, og jeg føler mig overbevist om, at disse Medlemmer overalt er repræsenteret i Skolens Tilsynsmyndigheder, og gennem disse føler vi os særdeles vel repræsenteret paa dette Omraade. Det er vel endog et Spørgsmaal om disse Forældre, der her er Tale om, ikke yder en fuldt saa god Borgen for et virkeligt Tilsyn, som en dertil særlig udpeget vil kunne øve. For os er det klart, at ingen bedre end Forældrene selv kan udøve Tilsynet her.

Stærkt staar de Konservative heller ikke i dette Krav. Saa vidt mig bekendt, har i hvert Fald i denne Vinter ingen uden for Udvalget, hverken Foreninger eller Sammenslutninger, henvendt sig for at faa et saadant Tilsyn, og naar dette ikke har været Tilfældet, maa man vel kunne gaa ud fra, at Befolkningen er tilfreds. Befolkningen er Forældrene, og naar Forældrene er tilfredse, kan der ikke være nogen alvorlig Grund til at søge fremtvunget nogen som helst Forandring paa det Omraade.

Mine Bemærkninger angaaende vor Stilling til Religionen gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartel, og hvad § 15, Børns Selvvirksomhed, angaar, har jeg allerede i Gaar udførligt udtalt mig om dette.

Jeg tror, at Landbefolkningen ønsker en udvidet og forbedret Skolelov. Dette tilbyder vi med det foreliggende Lovforslag, og jeg anbefaler alle, ikke mindst dem, der føler sig som Landboernes Repræsentanter, at stemme for Lovforslaget, for det er i første Række en Forbedring af den danske Landsbyskole.

Arnth Jensen: Jeg udtalte i Gaar, at hvis den højtærede Undervisningsministers Forgænger kunde se det Lovforslag, der foreligger nu, vilde han knap kunne kende det. I Dag vil jeg sige, at hvis den tidligere Undervisningsminister havde overværet den nuværende Undervisningsministers Tale og set ham paa Talerstolen her, vilde der have gaaet et genkendende Smil hen over hans Ansigt, for akkurat den samme formanende og pegefinglørftende Tale om Oppositionens Ansvar med et passende Islæt af haanende Bemærkninger over for Modstanderne var til Stede hos den højt-